

[Holstein.]

indadtil og af dets Markeds- og Handelspolitik udadtil?

Er det muligt paa det bestaaende 18,16-Systems Grund at sætte Landet i Stand til at afvikle en blot nogenlunde antagelig Del af sin enorme og under de foreliggende økonomiske Forhold katastrofale Gældsbyrde? Er det muligt paa dette Grundlag at bringe det danske Landbrug paa Fode igen, det Landbrug, som skaffer Landet den overvejende Del af dets Eksportindtægter, men som for Tiden skaffer dem ved Hjælp af en direkte urentabel Produktion, og hvis Prioritetsgæld, som skal forrentes og betales, er ca. 1 Milliard Kr. større — det bliver jeg ikke træt af at gentage —, end dets Ejendomsskyldværdier var i 1909—1916, da Ejendomsskatter og Lønninger i Landbruget og Priserne paa dets Forbrug var betydelig mindre end nu og Priserne paa dets Eksportvarer betydelig højere?

Jeg ser ikke rettere end, at saafremt den højtærede Regerings Valutapolitik, Finanspolitik, Skattepolitik og Handelspolitik faar Lov til uanfægtet at fortsætte som hidtil, vil de Betæneligheder, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har peget paa, baade under Valutaforhandlingerne her den 29. Januar og i sine nyeste offentlige Udtalelser, vise sig forfærdende velbegrundede.

Da imidlertid, som sagt, det valutapolitiske Spørgsmaal er Kærne- og Nøglespørgsmaalet i den økonomiske Krisesituation, og da denne Valutapolitik hidtil har været saa forvirret og forfejlet, som Kendsgerningerne udviser, synes det mig berettiget at rejse det Spørgsmaal, om det ikke, uden at Herredømmet over Valutaen glipper, vil være muligt i væsentlig Grad at ændre denne Valutapolitik og den dermed sammenhængende Finans- og Handelspolitik. Er det umuligt, at Danmark i det smaa og hjemlige kan følge Englands, som det har vist sig, glørværdige Eksempel? Naar det dog er muligt at lade den danske Krone mekanisk og automatisk under alle Forhold fastholde ved Kursen 18,16, hvorfor skulde det da være økonomisk og bankteknisk umuligt midlertidigt at lægge den danske Krone fast i et Leje noget under Sterling som en Shilling-Krone?

Hvad dette vilde betyde indenrigs-økonomisk og gældsmæssigt for Landbrugs-erhvervet og for Realkrediten, behøver jeg ikke at sige, mindst af alt til de Husmandsrepræsentanter her i Salen, som i 1925 krævede Shilling-Kronen som perma-

nent dansk Mønt, og som Statsministeren for ikke længe siden skarpt har betonet at han var villig til at følge. Den Gang var der, som sagt, Tale om en varig Fastlæggelse af den danske Krone som Shillingkrone, og det være langt fra mig paa nærværende Tidspunkt at rejse et saadant Krav; men som midlertidig Valuta- og Kriseforanstaltning er det givet, at det vilde betyde et mægtigt Skridt til Løsning af Realkreditproblemet.

Jeg siger udtrykkelig Realkreditproblemet, fordi jeg ved, at det ikke er Landbrugs-erhvervet, der interesserer den højtærede Regering — det er jo tilstrækkeligt dokumenteret —, undtagen for saa vidt angaar den valgpolitiske Interesse i Husmandsstemmer. Derfor siger jeg altsaa ikke Landbruget, men Realkrediten, thi den turde Regeringen, som er saa omsorgsfuld for den passive Kapital, dog have noget til overs for. Altsaa, det vilde betyde et mægtigt Skridt til Løsning af Realkreditens Vanskeligheder, ikke fortrinsvis ved at skaffe nye Midler til nye Laan og Kreditgivning til det forgældede Landbrug, for det er ikke saa meget det, vi trænger til, men simpelt hen ved at skaffe haardt tiltrængte forøgede Eksportindtægter.

Det eneste, der synes mig at kunne volde Betæneligheder overfor en saadan midlertidig krisebestemt Valutapolitik, er Spørgsmaalet om, hvorledes den vilde blive optaget af vor vigtigste handelsøkonomiske Forbindelse, England. Det er nu min fuldeste Overbevisning, at det Land, som selv har set sig nødsaget til at depreciere sin Valuta for at skaffe sin Eksportindustri forøgede Indtægter, for at tilpasse Udgifts- og Indtægtsniveauet i Landet, kort sagt gøre det af alle de Grunde, som har foreligget for Danmarks Vedkommende, med den ene Modifikation, at vi i Stedet for Eksportindustri kan sætte Landbrugseksport — jeg siger altsaa, at jeg føler mig overbevist om, at det Land, der har set denne Udvej som den virkningsfuldeste til at komme ud af den økonomiske Krise, som det engelske Erhvervsliv var ved at bryde sammen under, kan ikke og vil heller ikke modsætte sig, at Danmark paa samme Maade midlertidigt anvender lignende valutapolitiske Midler, som England har fundet var aldeles nødvendige. Hvad man selv finder ikke blot tilladeligt og rimeligt, men endog nødvendigt og uundgaeligt paa Grund af ens økonomiske Forhold, vil man dog ikke kunde bebrejde en anden Stat, at den for sit Vedkommende betragter som